

Dosar nr. xxxx/xx/xxxx
DECIZIA CIVILĂ NR. xxxx
Ședința publică de la xx.xx.xxxx

Completul constituit: din
PREȘEDINTE: xxx
JUDECĂTOR: xxxx
GREFIER: xxxx

Pe rol soluționarea cererii de recurs formulată de recurenta pârâtă D.G.F.P. xx împotriva Sentinței civile nr. xxx/xx.xx.xxxx pronunțată de Tribunalul xx - Secția civilă, în dosarul nr. xxxx/xx/xxxx în contradictoriu cu intimata reclamantă SC xx SRL și intimata pârâtă ACTIVITATEA DE INSPECȚIE FISCALĂ.

Dezbaterile în fond au avut loc în ședința publică de la xx.xx.xxxx, fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, ce face parte integrantă din prezenta Decizie civilă când, Curtea având nevoie de timp pentru a examina actele dosarului și a delibera, a amânat pronunțarea la xx.xx.xxxx, xx.xx.xxxx și apoi la xx.xx.xxxx, când a hotărât următoarele:

CURTEA,

Cu privire la cauza de contencios administrativ de fată :

Prin cererea înregistrată pe rolul acestui tribunal sub nr. xx/xx/xxxx, la data de xx.xx.xxxx, reclamanta S.C.xx S.R.L. xx, cu sediul în xx, str. xx, nr.x, județul xx, a chemat în judecată paratele DIRECȚIA GENERALĂ A FINANȚELOR PUBLICE xx și ACTIVITATEA DE INSPECȚIE FISCALĂ xx, ambele cu sediul în xx, B-dul xx, nr.xx, județul xx, solicitând anularea deciziei nr. xx/xx.xx.xxxx, emisă de D.G.F.P. xx și a deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare stabilite de A.I.F. nr. F-IL- xxx/xx.xx.xxxx pentru suma de xxx lei, reprezentând impozit pe profit și T.V.A. suplimentar, cu accesoriile aferente.

În motivarea cererii sale, reclamanta arată că în mod nejustificat organele fiscale nu au ținut cont de existența unui contract de prestări servicii în baza căruia prestatorului i s-a achitat suma de xxxxx lei, contravaloare servicii, considerând aceste cheltuieli nedeductibile și stabilind astfel în mod eronat o diferență de impozit pe profit cât și majorări și penalități de întârziere aferente acestei diferențe.

În același timp, se critica și faptul că reținerea organului de control fiscal că la stocul de marfă de la xx.xx.xxxx a existat lipsă marfă sau marfă degradată în valoare de xxx lei este eronată, motiv pentru care s-a imputat nelegal reclamantei suma de xxx lei T.V.A. aferent acestei presupuse lipse.

De asemenea, și în legătură cu suma de xxx lei - T.V.A. deductibilă reclamanta, consideră ca s-a aplicat un tratament fiscal greșit pentru facturile privind contractul de prestări, servicii.

În sfârșit în legătură cu T.V.A.-ul în sumă de xxx lei, rezultat ca urmare a ajustării taxei deductibile în cazul bunurilor de capital, reclamanta invocă faptul că s-au aplicat în mod greșit dispozițiile legale, neglijându-se

art,149 alin.7 Cod fiscal, conform cu care nu se efectuează ajustarea taxei deductibile în situația în care suma care ar rezulta ca urmare a ajustării fiecărui bun de capital este mai mică de 1,.000 lei, iar în cazul reclamantei această sumă rezultată era de lei.

În dovedirea cererii sale, reclamantul a solicitat proba cu înscrisuri și expertiză fiscală.

În drept, reclamantul și-a întemeiat cererea sa pe dispozițiile Legii nr. 554/2004, Codul fiscal și Codul de procedură fiscală.

Prin întâmpinare, pârâta D.G.F.P. xxxx a solicitat respingerea cererii reclamantei considerând-o ca netemeinică și nelegală, constatările făcute de organele fiscale fiind reale, iar aplicarea dispozițiilor legale în materie corecte.

Prin SENTINȚA CIVILA NR. xxxx/ xx.xx.xxxx a TRIBUNALULUI XX-SECȚIA CIVILĂ instanța a admis în parte, ca fiind întemeiată cererea formulată de reclamanta S.C. Xx S.R.L xx -în contradictoriu cu pârâtele DIRECȚIA GENERALĂ A FINANȚELOR PUBLICE xx și ACTIVITATEA DE INSPECȚIE FISCALĂ xx și a dispus anularea Deciziei nr. xxx din xx.xx.xxxx, emisă de pârâta D.G.F.P. Ialomița și, admițând în parte contestația formulată de reclamantă, desființează în parte decizia de impunere nr. F-xxx/xx.xx.xxxx remisă de pârâta A.I.F. Ialomița, pe care o păstrează pentru suma de xxx lei. Pentru a pronunța această sentință prima instanță a reținut următoarea situație de fapt și de drept:

Urmarea controlului efectuat de A.I.F. xxx și a Raportului de inspecție fiscală nr. F-xx/ xx.xx.xxxx s-a emis decizia de impunere privind obligații fiscale suplimentare xxx/xx.xx.xxxx, prin care s-au stabilit în sarcina reclamantei obligații fiscale în sumă de xxxx lei, reprezentând impozit pe profit și T.V.A. suplimentar cu accesoriile aferente.

S-a reținut de către organele fiscale că cheltuielile cu prestări de servicii ce au stat la baza contractului de xx.xx.xxxx, încheiat cu S.C. xx S.R.L. nu au fost justificate, astfel încât ele nu trebuiau deduse din baza de calcul a impozitului pe profit.

De asemenea, cu privire la T.V.A. s-a constatat că reclamanta a declarat în perioada xxxx - xxxx T.V.A. trimestrial eronat aferent contravalorii prestărilor de servicii potrivit contractului amintit mai sus unor stocuri de marfă lipsă sau degradată, precum și ajustării nelegale în cazul unor bunuri de capital.

Împotriva acestei decizii de impunere, reclamanta a formulat în condițiile Codului de procedură fiscală contestație în fața pârâtei D.G.F.P. xx, contestație care a fost respinsă potrivit deciziei nr. xxx/xx.xx.xxxx, organul de soluționare a acestei contestații însușindu-și în totalitate actele de control și constatările făcute de către pârâta A.I.F.

În susținerea și dovedirea acțiunii sale, reclamanta, în afara înscrisurilor depuse la dosar a solicitat și efectuarea unei expertize fiscale care să stabilească dacă cele constatate de către parata AIF xxxx sunt reale și obligațiile fiscale suplimentare au fost stabilite în concordanță cu dispozițiile legale

Potrivit,raportului de expertiza fiscala întocmit în cauză și

ăspunsurilor date de expert la obiecțiunile formulate de către reclamanta pe care instanța si le însușește în totalitate, rezultă că din suma totală de xxx stabilită de organul fiscal ca reprezentând valoarea obligațiilor fiscale suplimentare cu titlu de impozit pe profit, taxă pe valoarea adăugată și accesorii se justifică în fapt și în drept suma de xxx lei, rezultând o diferență stabilită în plus de xxx lei.

Sub acest aspect, instanța reține că în legătură cu cheltuielile înregistrate cu prestările de servicii electromecanice în sumă de xx lei, potrivit contractului de prestări servicii intervenit între reclamantă și prestatorul S.C. Xx S.R.L. xx și pentru plata cărora s-au emis facturile nr. xx/xx.xx.xxxx, xx/xx.xx.xxxx, xx/xx.xx.xxxx, xx/xx.xx.xxxx și xx/xx.xx.xxxx, aceste cheltuieli nu pot fi "considerate cheltuieli deductibile, întrucât rapoartele de lucrări care însoțesc facturile respective nu specifică operațiunile efectiv realizate de prestatorul de servicii din care să rezulte consum specific de materiale, manoperă, precum și asupra cărui obiectiv s-au realizat lucrările, Nefiind specificate cele de mai sus, nu se poate constata realitatea lucrărilor efectuate și, prin urmare, aceste cheltuieli nu pot face parte din baza de calcula impozitului pe venit.

În acest sens sunt și dispozițiile art.6 alin.1 din Legea nr.82/1991, republicată, potrivit cu care orice operațiune economico-financiară efectuată se consemnează în momentul efectuării ei într-un document care stă la baza înregistrărilor în contabilitate, dobândind astfel calitatea de document justificativ.

Cum cheltuielile mai sus arătate nu au la bază documente justificative care să facă dovada efectuării operațiunilor efectiv realizate pe care reclamanta le susține în acțiunea sa, aceste cheltuieli nu sunt deductibile la stabilirea impozitului pe profit.

Pentru aceleași motive și făcând aplicarea dispozițiilor art.145 alin.2 lit.a din Legea nr.571/2003, reclamanta nu are drept de deducerea T.VA-ului aferente facturilor fiscale derivate din contractul de prestări servicii mai sus arătate.

Referitor la diminuarea pierderii fiscale și T.V.A-ului stabilit de organele fiscale la stocul de marfă de la data de xx.xx.xxxx, în sumă de xxx lei, instanța își însușește punctul de vedere al expertului financiar, considerând această diminuare nelegală întrucât, urmare a evidențelor financiar - contabil ale societății pârâte, rezultă că nu există probe care să dovedească că la data de xx.xx.xxxx ar fi existat marfă degradată sau lipsă în gestiune

De asemenea, văzând dispozițiile art. 149 alin.7 Cod fiscal, referitor la ajustarea taxei aferente bunurilor de capital, precum și dispozițiile art.149 alin.2 lit.b din același act normativ și punctul 54 alin.12 din H.G. nr.44/2004, se constată că în raport de valoarea bunurilor de capital ajustarea taxei dedusă în favoarea statului în sumă de xxx lei nu se justifică.

În raport de cele stabilite în urma verificării de expert urmează a se face corecturile necesare cu privire la accesoriile datorate de reclamantă, acestea fiind de xx lei -dobânzi, față de xx lei -stabilite de organul fiscal și xxx lei-fața de xxx lei- stabilite de organul fiscal, penalități de întârziere.

Așa fiind, pentru aceste considerente, rezultată că din totalul obligațiilor fiscale suplimentare stabilite în sarcina reclamantei în valoare de xx lei cu titlu de impozit pe profit, T.V.A. și accesorii, reclamanta datorează

În concluzie instanța a admis în parte, ca fiind întemeiată cererea formulată de reclamanta SC xx S.R.L. xx, în contradictoriu cu pârâtele DIRECȚIA GENERALA A FINANTELOR xx ACTIVITATEA DE INSPECTIE xx anularea deciziei nr. xxx din xx.xx.xxxx, emisă de pârâta D.G.F.P. xx și, admite în parte contestația formulată de reclamantă, instanța desființat în parte decizia de impunere nr. F-IL xxx/xx.xx.xxxx, emisă de pârâta A.I.F. xx, pe care a păstrat-o pentru suma de xxxx lei.

Împotriva acestei sentințe a declarat recurs recurenta -pârâta DIRECȚIA GENERALA A FINANTELOR PUBLICE xxx în nume propriu și pentru Activitatea de Inspectie Fiscala xxxx, cu sediul în xx str.xx nr.xx, județul xx, prin reprezentanții săi legali, în temeiul art.299, art.304^{A1} și art.304 pct.9 Cod de procedura civilă, formulează:

Recurenta-pârâta a arătat că sentința civilă recurată este netemeinică și nelegală, fiind incident motivul de recurs motivul de recurs prevăzut de art 304 punctul 9 din Cpc.

A arătat că prin Decizia nr. xxx din xx.xx.xxxx emisă de către DGFP xx s-a respins contestația la Decizia de impunere nr. F-IL xx/ xx.xx.xxxx emisă de către AIF xxx referitoare la obligații fiscale suplimentare de plată reprezentând:

impozit profit - xxx lei.

majorări de întârziere impozit profit - xxx lei;

penalități impozit profit -xxx lei;

TVA- xxx lei;

majorări de întârziere TVA -xxx lei;

- penalități TVA- xxx lei.

A arătat că prin sentința recurată instanța a reținut ca diminuarea pierderii fiscale și a TVA stabilite de organele de control la stocul de marfa de la data de xx.xx.xxxx, suma de xx lei este nelegală întrucât nu există probe care să dovedească că la data de xx.xx.xxxx există marfa degradată sau lipsa în gestiune, însușindu-și astfel punctul de vedere al expertului.

De asemenea, referitor la ajustarea taxei aferente bunurilor de capital instanța constată potrivit art.149 alin.7 și art.149 alin.2 lit. b) cod fiscal și punctul 54 alin.12 din HG nr. 44/2004 că în raport de valoarea bunurilor de capital ajustarea taxei dedusă în favoarea statului în suma de xxx lei nu se justifică.

În raport de cele stabilite, instanța a făcut corecturile necesare cu privire la accesoriile datorate de către reclamanta, acestea fiind de xxx lei - dobânzi, față de xx lei stabilite de organele fiscale și xx lei - penalități de întârziere, față de xx lei stabilite la control.

Așadar, instanța a stabilit că reclamanta datorează obligații fiscale suplimentare în valoare de xx lei, și nu xx lei așa cum rezulta din Decizia de impunere nr.F-IL xx/ xx.xx.xxxx emisă de către AIF xxx.

Consideram ca instanța a apreciat în mod eronat ca stabilirea diminuării pierderii fiscale în suma de xx lei și a TVA colectată în suma de xx lei este nelegală, întrucât operatorul economic era în inactivitate temporară începând cu data de xx.xx.xxxx conform încheierii nr. xxx pronunțată în Ședința publică din xx.xx.xxxx.

Operatorul economic nu a prezentat dovada constatării furtului din data de xx.xx.xxxx către organele de poliție care este acceptată la despăgubire de către societățile de asigurare, potrivit art.128 alin.4 lit.d) din Legea 571/2003 cu modificările și completările ulterioare și ale pct.6 alin.8 lit.c) din HG nr. 44/2004 modificările și completările ulterioare.

Art.128 alin.4 "Sunt asimilate livrarilor de bunuri efectuate cu plată următoarele operațiuni:

d) bunurile constatate lipsa în gestiune. cu excepția celor la care se face referire la alin. (8) lit. a)-c)."

Referitor la excepția prevăzută la art.128 -alin.8 lit. a) care precizează că nu constituie livrare de bunuri bunurile distruse ca urmare a unor calamități naturale sau a unor cauze de forță majoră, precum și bunurile pierdute ori furate, dovedite legal, astfel cum sunt prevăzute prin norme respectiv pct.6 alin.8 lit.c)" prin bunuri furate se înțelege bunurile lipsă în gestiune, neimputabile, pentru care persoana impozabilă poate prezenta dovada constatării furtului de către organele de poliție, care este acceptată la despăgubire de societățile de asigurări.", facem precizarea că societatea nu beneficiază de această prevedere deoarece nu deține documente din care să rezulte că bunurile furate au fost acceptate la despăgubire de o societate de asigurări.

Astfel, organele de inspecție fiscală în mod corect au diminuat pierderea fiscală cu suma de xx lei și au colectat TVA în suma de xx lei în luna decembrie xx asupra stocului de marfă, întrucât societatea era în inactivitate încă din data de xx.xx.xxxx, iar marfa sustrasă la data de xx.xx.xxxx reprezintă de fapt stocul existent la data de xx.xx.xxxx pentru care societatea nu demonstrează că ar fi fost acceptată la despăgubire de o societate de asigurări.

De asemenea, în mod greșit instanța a reținut că ajustarea TVA aferentă investițiilor în curs în suma de xxx lei este nelegală, întrucât apreciem că aceasta nu a ținut cont de prevederile art.149 alin.1 lit a) din Legea nr. 571/2003 cu modificările și completările ulterioare, bunul de capital reprezintă..."operațiunile de construcție, transformare și modernizare a bunurilor imobile, operațiuni efectuate de către agentul economic."

Taxa deductibilă aferentă bunurilor de capital reprezintă taxa achizițată pentru transformarea și modernizarea efectuată asupra bunului imobil potrivit art.149 alin.1 lit c) din Legea nr.571/2003 cu modificările și completările ulterioare. Pentru a fi deductibilă taxa aferentă achizițiilor efectuate în scopul amenajării este nevoie ca imobilul să fie folosit în scopul realizării de operațiuni taxabile conform art.145 alin.2 lit a) din Legea nr,571/2003. deci este deductibilă la momentul achiziției. Prin amenajare se modernizează sau transformă imobilul

îmbrăcând forma unui bun de capital (depășește 20% din valoarea totală a bunului imobil modernizată atunci utilizatorul este obligat să respecte perioada de ajustare de 20 de ani - art.149 alin.1 lit a) și alin.3 lit. d) din Legea nr.571/2003, coroborat cu pct.54 alin.2 din Normele metodologice de aplicare a Codului fiscal.

Întrucât operatorul economic se afla în inactivitate temporară, înscrisă în registrul comerțului, a cărui înregistrare în scopuri TVA a fost anulată din oficiu potrivit art.153 alin.9 din Legea nr.571/2003, este obligatorie ajustarea TVA și reflectarea acesteia în ultimul decont depus înainte de anularea înregistrării în scopuri de TVA potrivit art. 149 alin.4 lit a) din Legea nr. 571/2003, coroborat cu pct.54 alin 4 și 5 din Normele metodologice de aplicare a Codului fiscal. Astfel, organele de inspecție fiscală au stabilit corect ajustarea în favoarea statului a TVA în suma de xxx lei la investițiile realizate de operatorul economic.

Intimata-reclamantă legal citată nu s-a prezentat în fața instanței și nu a depus întâmpinare.

Analizând recursul declarat în cauză prin prisma motivelor de recurs invocate și ținând cont de incidența în cauză a prevederilor art 304 indice 1 din Cpc curtea reține că recursul este fondat urmând a fi admis ca atare.

Curtea reține că sentința civilă recurată este netemeinică și nelegală fiind incident motivul de recurs prevăzut de art 304 punctul 9 din Cpc, respectiv sentința civilă *a fost dată cu aplicarea gresită a legii.*

Astfel ca situația de fapt curtea reține că prin Decizia nr.xxx din xx.xx.xxxx emisă de către DGFP xxx s-a respins contestația la Decizia de impunere nr. F-IL xxx/ xx.xx.xxxx emisă de către AIF xxxx referitoare la obligații fiscale suplimentare de plată reprezentând:

impozit profit xxx lei

majorări de întârziere impozit profit - xx lei;

penalități impozit profit- xx lei;

TVA- xxx lei;

majorări de întârziere TVA -xxx lei;

penalități TVA - xx lei.

Curtea reține că în mod greșit instanța de fond a reținut că diminuarea pierderii fiscale și a TVA-ului stabilit de organele de control la stocul de marfă de la data de xx.xx.xxxx cu suma de xxx lei este nelegală întrucât nu există probe care să dovedească că la data de xx.xx.xxxx ar fi existat marfa degradată sau lipsa în gestiune, însușindu-și astfel punctul de vedere al expertului.

Cu privire la ajustarea taxei aferente bunurilor de capital în mod nelegal și netemeinic instanța de fond a constatat potrivit art.149 alin.7 și art.149 alin.2 lit.b) cod fiscal și punctul 54 alin.12 din HG nr, 44/2004 că în raport de valoarea bunurilor de capital ajustarea taxei dedusă în favoarea statului în suma de xxx lei nu se justifică.

Având în vedere situația de fapt menționată anterior, instanța de fond a făcut corecturile necesare cu privire la accesoriile datorate de către

reclamanta, acestea fiind de xx lei - dobânzi, fata de xx lei stabilite de organele fiscale si xx lei - penalități de întârziere, fata de xx lei stabilite la control.

Așadar, instanța a stabilit că reclamanta datorează obligații fiscale suplimentare in valoare de xx lei, si nu xx lei așa cum rezulta din Decizia de impunere nr.F-IL xx/ xx.xx.xxxx emisa de către AIF xxxx.

Raportând situația de fapt menționată anterior la prevederile legale incidente în prezenta cauză curte reține că in mod greșit instanța de fond a reținut că stabilirea diminuării pierderii fiscale în suma de xx lei si a TVA colectata în suma de xxx lei este nelegala, întrucât operatorul economic era in inactivitate temporara începind cu data de xx.xx.xxxx astfel cum rezultă din înscrisurile depuse la dosarul cauzei.

Curtea reține că operatorul economic nu a prezentat dovada constatării furtului din data de xx.xx.xxxx de către organele de politie care este acceptata la despăgubire de către societățile de asigurare, potrivit art.128 aiin.4 lit.d) din Legea nr.571/2003 cu modificările si completările ulterioare si ale pct.6 alin,8 lit.c) din HG nr.44/2004 cu modificările si completările ulterioare.

Astfel potrivit art 128 alin. 4 din Codul fiscal sunt asimilate livrărilor de bunuri efectuate cu plată următoarele operațiuni: d) bunurile constatate lipsă din gestiune, cu excepția celor la care se face referire ia alin. (8) lit. a)-c)."

Curtea reține că intimata-reclamantă nu beneficiază de prevederile art. 128 din Codul fiscal întrucât din înscrisurile depuse la dosarul cauzei instanța reține că aceasta nu deține documente din care sa rezulte ca bunurile furate au fost acceptate la despăgubire de o societate de asigurări.

In aceste condiții curtea reține că în litigiul pendinte nu sunt incidente prevederile art.128 alin.8 lit.a din Codul fiscal potrivit căruia ca nu constituie livrare de bunuri bunurile distruse ca urmare a unor calamități naturale sau a unor cauze de forță majoră, precum și bunurile pierdute ori furate, dovedite legal, astfel cum sunt prevazute prin norme respectiv pct.6 alin.8 lit.c)" prin bunuri furate se înțelege bunurile lipsa in gestiune neimputabile, pentru care persoana impozabilă poate prezenta dovada constatarii furtului de către organele de poliție, care este acceptată la despăgubire de societățile de *asigurare*

Astfel, organele de inspecție fiscala în mod corect au diminuat pierderea fiscala cu suma de xxx lei si au colectat TVA in suma de xxx lei in luna decembrie xxx asupra stocului de marina, întrucât societatea era în inactivitate încă din data de xx.xx.xxxx, iar marfa sustrasa la data de xx.xx.xxxx reprezintă de fapt stocul existent la data de xx.xx.xxxx pentru care intimata reclamantă nu a produs dovezi din care să rezulte că a fost acceptata la despăgubiri de o societate de asigurări.

De asemenea, in mod greșit instanța de fond a reținut ca ajustarea TVA aferenta investițiilor in curs în suma de xxx lei este legala, aceste considerente se află în discordanță cu prevederile art.149 alin.1 lit a) din Legea nr. 571/2003 potrivit căruia bunul de capital reprezintă..."operațiunile de construcție, transformare si modernizare a bunurilor imobile , operațiuni

efectuate de către agentul economic."

Așadar curtea reține că taxa deductibilă aferentă bunurilor de capital reprezintă taxa achitată pentru transformarea și modernizarea efectuată asupra bunului imobil potrivit art.149 alin.1 lit d) din Legea nr.571/2003 iar pentru a fi deductibilă taxa aferentă achizițiilor efectuate în scopul amenajării este necesar ca imobilul să fie folosit în scopul realizării de operațiuni taxabile conform art.145 alin.2 lit a) din Legea nr.571/2003, deci este deductibilă la momentul achiziției,

Or, prin amenajare sau modernizare imobilul se transformă și îmbracă forma unui bun de capital iar în această situație se depășește 20% din valoarea totală a bunului imobil modernizat, împrejurare care îl determină pe utilizator să respecte perioada de ajustare de 20 de ani - art.149 alin.1 lit a) și alin.3 lit. d) din Legea nr. 571/2003, coroborat cu pct. 54 alin.2 din Normele metodologice de aplicare a Codului fiscal).

Intrucât operatorul economic se afla în inactivitate temporară, înscrisă în registrul comerțului, a cărui înregistrare în scopuri TVA a fost anulată din oficiu potrivit art.153 alin. 9 din Legea nr.571/2003, curtea reține că este obligatorie ajustarea TVA și reflectarea acesteia în ultimul decont depus înainte de anularea înregistrării în scopuri de TVA potrivit art.149 alin.4 lit a) din Legea nr.571/2003, coroborat cu pct.54 alin 4 și 5 din Normele metodologice de aplicare a Codului fiscal.

Astfel, în mod corect organele de inspecție fiscală au stabilit ajustarea în favoarea statului a TVA în suma de xxx lei la investițiile realizate de operatorul economic.

Pentru aceste motive instanța va admite recursul, va modifica în telt sentința civilă recurată în sensul că va respinge cererea de chemare în judecată ca neîntemeiată.

PENTRU ACESTE MOTIVE ÎN NUMELE LEGII DECIDE:

Admite recursul formulat de recurenta parată DGFP xxx împotriva Sentinței civile nr. 630/xx.xx.xxxx pronunțată de Tribunalul Ialomița secția civilă în dosarul nr. xx/xx/xxxx în contradictoriu cu intimata reclamantă SC xx SRL și intimata pârâtă ACTIVITATEA DE INSPECȚIE FISCALĂ.

Modifică în tot sentința recurată în sensul că:

Respinge cererea ca neîntemeiată.

Irevocabilă,

Pronunțată în ședință publică azi xx.xx.xxxx.

PREȘEDINTE. xxxxx